

Posudek vedoucího diplomové práce Terezy Myslivcové na téma: „Způsoby řešení úpadku nepodnikajících fyzických osob“.

Autorka zvolila téma relativně velmi široké a aktuální. Ve většině případů se výběr tématu diplomové práce vztahuje spíše na oddlužení, tedy v současnosti patrně nejčtenější způsob řešení úpadku v soudní praxi. Autorka ale zvolila i téma konkursu, v němž oddlužení ex lege přechází. Logicky se však spíše věnovala oddlužení, byť konkursní řešení úpadku není v její práci pouhou „epizodou“. Vznikla tak práce přerůstající požadavky na diplomovou práci, a to nejen počtem stran, ale především úrovní zpracování.

Autorka nezařadila do práce jako samostatnou část úvaha de lege ferenda, ale tyto úvahy jsou integrální součástí práce, zejména v souvislosti s připravovanou novelou insolvenčního zákonu, a samostatné shrnutí by spíše ještě navýšilo počet stran a pokládám jej proto v tomto případě za nadbytečné. Autorka se zabývala, jak z názvu práce i z jejího textu vyplývá, úpadkem fyzických osob, byť oddlužení se týká i nepodnikajících právnických osob. Uvedené pojetí nepokládám za chybu, protože úpadek nepodnikajících právnických osob, je v soudní praxi spíše marginální a platí pro něj stejná pravidla jako pro úpadek nepodnikajících fyzických osob.

Autorka se dotkla řady zcela nedořešených problémů, počínaje nedostatkem vymezení nepodnikajícího subjektu a otázek spojených s oddlužením manželů a jejich postavení v řízení a konče možností řešit úpadek u dlužníků bývalých podnikatelů a drobných podnikatelů.

Práce je dobře členěna, když po stručném historickém úvodu se autorka zabývá vymezením nepodnikající osoby a pro práci v nutné míře vymezením insolvenčního řízení a na většině plochy se věnuje vlastnímu tématu včetně mezinárodního prvku v řízení.

K práci mám jen několik detailních námětů k diskusi při obhajobě práce, kterou doporučuji :

Na straně 13 a 14 se autorka zmiňuje o výkladovém stanovisku skupiny expertů pro insolvenční právo při Ministerstvu spravedlnosti, kde autorka podle mého názoru správně tvrdí, že stanovisko není pro soudy závazné. Otázkou pro autorku je, zda z hlediska vztahu moci výkonné a soudní mají taková stanoviska vůbec své místo a odůvodnění ?

Kam by autorka z hlediska svého tématu zařadila úpadek obce jako právnické osoby ?

Jak jsem uvedl, práce je zpracována na velmi dobré úrovni a obsahuje jak statistické údaje v textu, tak i řadu příloh. Autorka cituje zdroje použité při tvorbě práce.

Práci hodnotím stupněm : Výborně

JUDr. Tomáš Pohl

V Praze dne 16.8. 2013